

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE

UITSPRAAK van het Tuchtcollege in de zaak tegen:

XXXXXX

Zaaknummer: 20-020

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 11 juni 2020.

De beklaagde is, met kennisgeving vooraf, niet ter zitting verschenen en heeft een schriftelijke reactie gestuurd.

De klaagster, de vereniging XXXXXX, p.a. XXXXXX, heeft een 'Klachtenformulier Tuchtcollege', gedateerd 21 januari 2020, bij de Raad van Beheer ingediend.

De Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland, gevestigd te 1075 AV Amsterdam, Emmalaan 16-18, ter zitting vertegenwoordigd door het hoofd juridische zaken mevrouw mr. D. Dokkum, heeft gevorderd dat het Tuchtcollege de zaak in behandeling zal nemen.

HET VERWETEN GEDRAG

Beklaagde wordt verweten dat zij met een hond – zijnde XXXXXX (NHSB XXXXXX) – heeft gefokt, terwijl deze aantoonbaar lijdt aan een aandoening die de gezondheid en het welzijn van de hond of zijn nakomelingen ernstig in gevaar kan brengen, namelijk dat de hond lijdt aan de oogziekte cataract (niet-congenitaal). Dit blijkt uit de uitslag van het oogonderzoek van 18 juli 2019. De gewraakte dekking heeft plaatsgevonden op of omstreeks 22 augustus 2019. De aandoening cataract (niet-congenitaal) is verwoord in het Verenigingsfokreglement van zowel de West Highland White Terrier Club Nederland als Westie Nederland.

Artikel VI.23 D.1 van het Kynologisch Reglement: het is verboden om met honden te fokken die aantoonbaar lijden aan een of meer aandoeningen die de gezondheid en het welzijn van de hond of zijn nakomelingen ernstig in gevaar kunnen brengen.

RECHTSMACHT

Het Tuchtcollege is bevoegd in deze zaak te oordelen omdat aan de beklaagde door de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland, op haar verzoek, het recht om een kennelnaam te voeren is verleend en zij ten tijde van het haar verweten gedrag die kennelnaam nog voerde, op grond waarvan zij is onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland. (Artikel III.46 van het Kynologisch Reglement).

ONTVANKELIJKHEID

Gelet op artikel VI.2 lid 1 van het Kynologisch Reglement kan eenieder, die meent dat iemand een strafbaar feit heeft begaan, schriftelijk een klacht bij de Raad indienen. Klager is dan ook ontvankelijk.

BEWIJSMIDDELEN

- Het 'Klachtenformulier Tuchtcollege' gedateerd 21 januari 2020
- Het formulier "Het verweten gedrag" ongedateerd
- Uitdraai uit Darwin, de database waarin de Nederlandse Stamboekhouding geautomatiseerd is ondergebracht, waaruit blijkt dat
 - a. Beklaagde rechthebbende is om een kennelnaam te voeren
 - b. Beklaagde geregistreerd eigenaar is van betrokken teef
 - c. Beklaagde de betrokken teef heeft ingezet voor de fokkerij
 - d. De uitslag van het ECVO onderzoek
- Kopie ECVO formulier gedateerd 18 juli 2019 waaruit blijkt dat de teef XXXXXX lijdt aan cataract (niet-congenitaal).
- Het Verenigings Fok Reglement van
 - a) De West Highland White Terrier Club Nederland
 - b) Westie Nederland

STANDPUNT VERENIGING / KLAGER

De beklagde, eigenaar van een teef, genaamd XXXXXX, NHSB XXXXXX en geboren op 6 maart 2014, wordt verweten dat zij deze teef heeft laten dekken door XXXXXX. Als gevolg van deze dekking zijn op 20 oktober 2019 3 pups geboren. De moederhond van dit nest, XXXXXX, lijdt aan cataract (niet-congenitaal), vastgesteld bij een ECVO oogonderzoek op 18 juli 2019.

Volgens het VFR van de West Highland White Terrier Club Nederland en Westie Nederland is dit een fokuitsluitende aandoening. Hoewel beklagde geen lid is van beide rasverenigingen, valt zij, door het voeren van een kennelnaam (XXXXXX), onder de rechtsmacht van de Raad van Beheer.

Cataract is een ernstige oogaandoening die doorgegeven wordt aan het nageslacht.

STANDPUNT BEKLAAGDE

De beklagde heeft in haar ongedateerde brief aangevoerd dat zij nooit de intentie heeft gehad de nakomelingen van dit nestje – ernstig – in gevaar te brengen. XXXXXX stelt dat cataract onder dit artikel valt, beklagde heeft cataract niet als heel ernstig gezien. Zij ziet in haar teef een gezonde hond, zonder huidaandoeningen, mooi van uiterlijk (kampioen).

Beklaagde overweegt aldus:

- ten aanzien van oogtesten hanteren de twee Nederlandse verenigingen verschillende protocollen. Bij Westie Nederland is testen van één keer in de 3 jaar voldoende, in die periode kunnen al meerdere nesten zijn geboren. Deze vereniging tilt hier dus waarschijnlijk minder zwaar aan.
- Het buitenland voert helemaal geen oogtesten uit.
- De WHWTCN staat toe dat een niet geteste dekru uit het buitenland wordt gebruikt. Indien deze oogziekte zo ernstig is, neemt de WHWTCN dat risico toch niet?
- Eerdere nakomelingen die ECVO getest zijn, zijn vrij en gezond.

Beklaagde geeft toe de ernst blijkbaar verkeerd ingeschat te hebben.

STANDPUNT RAAD VAN BEHEER

De fokker geeft aan cataract geen ernstige oogaandoening te vinden, hetgeen ook zou blijken uit de verschillen tussen de VFR's van de twee rasverenigingen. Echter op grond van beide VFR's is het niet toegestaan met honden met deze aandoening te fokken. Daarbij is uit eerdere uitspraken van het Tuchtcollege gebleken dat cataract wèl ernstig is conform artikel VI.23.D KR.

OVERWEGINGEN

Het Tuchtcollege stelt vast dat het verbod te fokken met honden die (onder meer) lijden aan de aandoeningen 'Cataract (Congenitaal)' en 'Cataract (Niet-congenitaal)' zijn verwoord in het Verenigingsfokreglement van WHWTCN, art. 4.3 en het Verenigingsfokreglement van de rasvereniging Westie Nederland, art. 4.3.

Het Tuchtcollege stelt vast dat volgens beide Verenigingsfokreglementen, in samenhang met artikel VI.23D van het Kynologisch Reglement, geldt dat niet met honden mag worden gefokt, die (voorlopig) "niet vrij" zijn van oogafwijkingen.

Op basis van alle bewijsmiddelen en gelet op het standpunt van beklaagde zoals verwoord in haar brief, kan als vaststaand worden aangenomen dat beklaagde met de teef XXXXXX heeft gefokt, terwijl deze teef lijdt aan de oogziekte cataract (niet-congenitaal). Uit de brief van beklaagde blijkt eveneens dat met de betreffende teef meermalen is gefokt, nu er sprake is van "eerdere nakomelingen".

Daarbij is mede van belang, dat de aandoening cataract, anders dan beklaagde stelt, in de kynologie als een zeer ernstige aandoening wordt beschouwd. Deze aandoening kan voor de betreffende hond, maar ook voor diens nakomelingen, indien hiermee gefokt zou worden, ernstige welzijnsproblemen veroorzaken, nog afgezien van de risico's die dat met zich brengt voor de gezondheid van de populatie van het ras, waartoe de hond behoort. Het Tuchtcollege vindt het zeer zorgwekkend dat een fokker de ernst van een dergelijke aandoening probeert te bagatelliseren.

Het Tuchtcollege heeft de overtuiging dat beklaagde kennelijk willens en wetens, meermalen, de bepalingen van het Kynologisch Reglement heeft overtreden.

Het Tuchtcollege rekent dat beklaagde zwaar aan.

CONCLUSIE

Het Tuchtcollege acht bewezen dat de beklaagde het haar verweten feit heeft gepleegd en acht de beklaagde daarvoor strafbaar.

OVERWEGINGEN MET BETREKKING TOT DE STRAFMAAT

Het Tuchtcollege overweegt dat met de onderhavige regelgeving door de Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland is beoogd om het belang van de gezondheid en het welzijn van de rashondenpopulatie in Nederland te dienen. Nu de bevordering van de gezondheid en het welzijn van honden en hondenpopulaties een statutair doel van de vereniging is, is het Tuchtcollege van oordeel dat overtreden van deze regelgeving zeer ernstig is. Het Tuchtcollege acht voor een dergelijke overtreding een tijdelijke onvoorwaardelijke diskwalificatie van de overtreder aangewezen.

BESLISSING

Het Tuchtcollege veroordeelt de beklaagde tot:

een tijdelijke diskwalificatie van haar persoon voor een periode van 6 (zes) jaar onvoorwaardelijk

Op grond van het bepaalde in artikel VI.53 lid 1 van het Kynologisch Reglement adviseert het Tuchtcollege de Raad van Beheer om deze uitspraak te publiceren.

Deze uitspraak is gedaan te Woudenberg op 11 juni 2020 door mevrouw mr. E.G.E. Siebel voorzitter, mevrouw drs. De Rooy-van Vierssen Trip en de heer H. Wolters, in tegenwoordigheid van de heer G.W.A. den Boer, secretaris
Mevrouw drs. De Rooy-van Vierssen Trip en de heer H. Wolters zijn buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

mr. E.G.E. Siebel

De secretaris,

G.W.A. den Boer.